

A KDE SE ROZJASNÍ,
TAM JE SVĚTLO.
PROTO JE ŘEČENO:

*Probud' se, kdo spíš,
vstaň z mrtvých,
a zazáří ti Kristus* (Ef. 5, 14)

Mgr. Luděk Korpa, SChLJ

13. 11. 1960 — 20. 6. 2023

Na samém začátku letošního léta nás zastihla smutná zpráva, že náš řádový kaplan a dlouholetý spolubratr Luděk Korpa odešel na Věčnost.

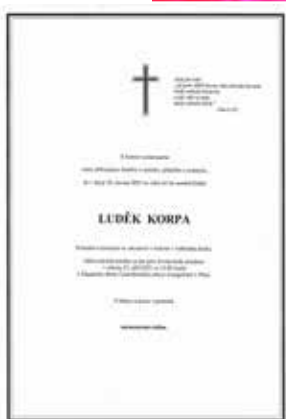
Bratr Luděk byl původní profesí vojenský pilot. Do našeho Řádu vstoupil v 90. letech 20. století. V té době byl farářem Korandova sboru Česko-bratrské církve evangelické v Plzni. Významnou měrou se zasloužil o vznik plzeňského Hospice sv. Lazara.

Po roce 2000 působil řadu let jako farář v Kloboukách u Brna a angažoval se v tamní Diakonii Betlém. V té době se výrazně podílel na aktivitách Moravskoslezského bailivku našeho Řádu.

Jeho dalším působištěm byla opět Plzeň. Tentokrát chrám Mistra Jana Husi Západního sboru ČCE. Současně byl profesorem latiny a religionistiky na plzeňském Církevním gymnáziu. Naplno se zapojil do aktivit naší Plzeňské komendy.

Je zbytečné psát, že bratr Luděk nám bude chybět. Děkujeme mu za všechno a děkujeme Bohu za jeho život. Ať mu svítí Věčné Světlo.

Vladimír Němec

Vzpomínková akce na bitvu u Hradce Králové

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského se připojil k 30. ročníku vzpomínkových akcí na největší bitvu svedenou na území Čech a Moravy, na druhou největší bitvu 19. století vůbec. Je tomu 157 let, kdy 3. července 1866 utrpělo rakousko-saské vojsko rozhodující porážku

v Prusko-rakouské válce v bitvě na Chlumu u Hradce Králové. Symbolickým položením květů a společnou modlitbou jsme spolu s představiteli politického a veřejného života uctili památku všech padlých vojáků.

Zdeněk Pavel Bohdanecký

— (Oficiální zpráva na straně 8)

(foto: Komitét 1866)

25 let Hospice svatého Lazara v Plzni

Hospic svatého Lazara je zařízení, které už dvacet pět let poskytuje lůžkovou hospicovou péči pro celý Plzeňský kraj, dále domácí hospicovou péči a podpůrnou a paliativní ambulanci. U zrodu Hospice stál samozřejmě náš Řád, a proto nese název našeho řádového patrona, svatého Lazara.

Náš Řád se v minulých letech covidové pandemie také zapojil materiální pomocí ochranných pomůcek i technického zpříjemnění práce personálu Hospice. Dále se členové Plzeňské komendy každoročně zúčastňují Valné hromady Hospice.

Oslava výročí 25 let Hospice se konala v bývalém průmyslovém areálu papírny dne 20. dubna 2023.

Oslava byla velice zajímavá, neboť na ní byli pozváni i bývalí ředitelé Hospice. Vedení Hospice, včetně paní ředitelky, poděkovalo zaměstnancům, městu a kraji za dosavadní práci a ekonomickou podporu. Dále představilo nové logo Hospice a svoji vizi, což je výstavba nové budovy pro provoz Hospice na okraji Plzně. Na podporu výstavby byla na oslavě veřejně vyhlášena finanční sbírka. Přítomní radní Plzeňského kraje a města Plzně pro zdravotnictví kromě poděkování za dosavadní činnost Hospice přislíbili také svoji aktivní pomoc s vybráním místa na území Plzně a případným finančním příspěvkem. Oslava proběhla v zábavné,

ale decentní formě, a byla velmi zajímavě pojata. Závěrem hlavní části večera poželal nové budově také plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub.

Důvodem pro výstavbu nové budovy je, že Hospic aktuálně využívá nevyhovující prostory v městské budově ve staré zástavbě. Kolem se hromadí odpadky a překážíjí auta, chybí parkovací místa, okolí je velmi neutěšené. To by se ale mělo změnit. V plánu je vybudovat nový objekt za 400 milionů korun. Novostavba by mohla být hotova už v roce 2026. Do té doby bude zařízení sloužit ve stávajících prostorách.

Kamil Kuna

Bratrský dopis řádového kaplana

ThDr. Filipa Michaela Štojdla, SChLJ

Milí přátelé,

dnešní dopis bych rád věnoval právě radosti, kterou poskromnu, ale přece zažívám. Je to radost skutečná, neboť jí nepodléhají pocity bolesti a zranění, která si nesou jako svůj kříž.

Děkuji většině za slova pochopení, přijetí a soucitu (nikoliv lítosti). Děkuji také těm, kteří neváhali ani vteřinu, aby mou "zpověď" hned zneužili, neboť se tím ukázal také jejich charakter a nejen titulatura, kterou si dávají před a za svá jména.

Nyní cítím opravdovou vděčnost a radost, i když jsem na mnoho věcí sám a stále mnoho bolesti do sebe sama uzamýkám. Jistý druh smutku mne nikdy neopustí a patří ke mně. Ve skutečnosti jsem velmi hloupý člověk. Moc toho nevím, ale o to víc toho zakouším a zakoušel jsem. Někdy je toho příliš, ale vždy se najde v této slabosti síla, která mi pomáhá zvednout se a pokračovat v cestě. Bez ženy po mém boku bych to ale nesvedl ani náhodou.

Všichni v zásadě jdeme po cestě, která by měla vést k přijetí sebe sama. Je to cesta individuace. Je to cesta, k níž prostě patří kříž a následování Krista. A každá cesta je samozřejmě také protkána jistým nepohodlím. V těchto nekomfortních zónách se teprve ukazují naše limity, hranice a zdroje, a teprve tady si uvědomujeme také to, že jsme součástí velkého nevyslovitelného tajemství. Hlubinná psychologie by tento proces nazvala jako práci se stínem. Stín není tma, ani zlo!

To je první, co musíme vědět. Stín je zkrátka místo, kam dopadá málo světla na to, abychom mohli rozeznat tvar nebo zkrátka to, co se ve stínu ukrývá. Obecně vzato je stín plný harampádí, které jsme tam nevědomě "ukryli" sami před sebou. C. G. Jung napsal, že toto místo, které nám nahání hrůzu, je zároveň místem, kde se ukrývá náš poklad. Jsou jistě lidé, kteří se za celý svůj život ani nepokusí do těchto míst nahlédnout. Prožijí život s čistými rukama a jejich přítomný úsměv na tváři jim bude připadat jako moudrost. Ani nepostřehnou, že jejich "správný" život byl jen přetvářkou. Takoví lidé s kalnými očima čhají na kohokoliv, koho by mohli zlomit. Jejich krhavé modlitby se stávají čím dál víc kletbou než požehnáním, a z úst jim vyplouvají zkažené ryby až by se jednomu chtělo zvracet. Takoví lidé nemají už ani obličej, který by měl tvar, a na rtech se jim usadil pouhý škleb. Nemají radost, protože nevědí, co taková radost je (později zde budu citovat rozhovor mezi bratrem Lvem a bratrem Františkem). Takoví lidé podávají lidem jen vizitky, protože nemají ruce, které by objaly druhého v ramenou. Chroptí sice rozsáhlá kázání plná úchylné shovívavosti, ale mají strach o zítřek. Jejich přítomnost obvykle zpozorujete, až zmizí a na cestě se objeví jen otisky ojetých pneumatik. Žádné bosé šlápoty po nich nezůstanou. Jejich nízkost se navyšuje s jejich postavením. Nicméně už nemohou ani žehnat, natož

aby ejakulovali a přitom z celého srdce milovali nejen lůno ženy, ale ženu celou. Mrzačí evangelium a v jakémisi "náhradním" erektilním vzrušení citují řády a předpisy. Tito neboží upocení funkcionáři života jsou schopni jen mrtvých slov o Kristu,

příčemž Kristus sám se v jejich krvi ani nezpenil, neboť u svatého přijímání hleděli se zalíbením jen sami na sebe. Chřelí sice stále něco o Bohu, ale s Bohem nikdy nerozmlouvali o revoluci, slunci, kmínu, moři a evangeliu. I tak se dá odžít život.

Já však věřím, že jsme povoláni k něčemu zcela jinému a tím místem je celistvost.

Dříve než se dostanu k tomu, co podle mých zkušeností celistvost je, jak zakouším sám na sobě práci se stínem, vrátím se k tomu, o čem jsem se už zmiňoval.

Je to totiž jakési nepsané starobylé pravidlo boje s drakem. Rytíř bojuje s drakem a při tom tančí a usmívá se. Tak tedy onen slíbený příběh, který má několik verzí. Mně se líbí třeba tato:

Jednoho dne u svatě Marie blažený František zavolal bratra Lva a řekl: „Bratře Lve, piš.“

A on odpověděl: „Jsem připraven.“ „Piš,“ řekl, „o tom, co je to pravá radost. Když přijde posel a řekne, že všichni pařížští mistři vstoupili do Řádu, napiš, že to není pravá radost. A že také všichni zaalpští preláti, arcibiskupové a biskupové; a také francouzský král a anglický král, napiš, že ani to není pravá radost. Nebo to, že

moji bratři šli k nevěřícím a obrátili je všechny na víru, či to, že mám takovou milost od Boha, že uzdravuji nemocné a konám mnoho zázraků: říkám ti, že v tom všem není pravá radost.

Ale co je pravá radost?

Vracím se z Perugie, je hluboká noc, blátivý zimní čas a je taková zima, že rampouchy zmrzlé vody se mi vytvářejí na kraji hábitu a bodají mě do nohou a z těchto ran vytéká krev. A já plný bláta, mrazu a ledu přicházím ke dveřím kláštera, a když jsem dlouho bušil a volal, přijde bratr a ptá se: „Kdo je to?“ Odpovídám: „Bratr František.“ A on říká: „Jdi, to není vhodná doba na cestování, nevstoupíš.“ A když znovu naléhám, odpovídá: „Jdi, ty hlupáku a prost'áčku, nehodíš se k nám. Je nás tu tolik a takových, že tebe nepotřebujeme.“ A já opět stojím u dveří a říkám: „Pro Lásku Boží, přijměte mě na tuto noc.“ A on odpoví: „Neudělám to. Jdi ke křížovníkům a tam popros.“ Říkám ti, že jestli i potom budu trpělivý a nerozduřím se, pak v tom je pravá radost, opravdová ctnost a Spása duše.

Skutečná radost je radost i tam, kde prožíváme strach, bolest, úzkost a sevření. Právě tam ji musíme nalézt. Taková radost pramení z důvěry v cestu jako takovou. A taková důvěra může pocházet jen od Krista. Nikdo jiný vám ji nemůže dát. Proto je zapotřebí modlitby jako spojení se s Kristem. Proto je zapotřebí kontempace o vlastním těle, duši i srdci, které prostupuje právě On, navzdory všemu, co se právě odehrává. Radost, která by pramenila z úspěchu, by byla jen lží, pokrytectvím a přetvářkou. Byl by to jen sentimentální projev nezralosti. Nechtějme proto být dobrými lidmi, ale lidmi celými (parafráze C. G. Junga). A tady se s radostí, odhodláním a důvěrou můžeme pustit do práce se stínem.

Americký básník Walt Whitman napsal sám o sobě: „Jsem rozporuplný, jsem rozmanitý, mám mnoho podob.“

Tato rozporuplnost se týká nás všech. Jsme lidé a naše emoce a myšlenky se občas mění v chaos, který nás na čas zcela ovládne a paralyzuje. A opět pomocí modlitby, trpělivosti, kontempace a radosti, můžeme ze spárů chaosu uniknout.

Nicméně jistý druh rozporuplnosti už sám o sobě celistvostí je. Patří k nám, že máme mnoho darů, ale také to, že něco „nemáme“. Přináležejí k nám, se vši vážností a úctou, i naše jizvy a dosud nezhojené rány. I ty je třeba přijmout na cestě k úplnosti. Právě tady se dostáváme už poblíž toho, co Jung nazval práce se stínem. Je to vskutku velké dílo, které můžeme pro sebe i jiné učinit, pokud se odvážíme vstoupit na toto známé a zcela nové místo zároveň.

Budu se v tomto dopise opakovat, a to že zcela zřejmého a opodstatněného důvodu, ale bez Boží milosti to nejde. Bez každodenní modlitby, která nás zároveň očisťuje, je práce se stínem holé šilenství.

V hloubi duše je tolik nevědomých procesů, vzorců a příznaků, že by nás to mohlo zničit. Potřebujeme

nutně na této cestě průvodce, terapeuta. Duchovními průvodci počínaje a Kristem samotným konče. Obsahy nevědomí se nám často vyjevují ve snech, to jest ve chvíli, kdy naše mysl nic neovládá. Stáváme se pozorovateli i účastníky vlastního “podsvětí”. Také proto se Jung mnoho opíral o “materiál” snu, který může o obsahu nevědomí mnoho vypovědět.

Jak už jsem poznamenal, stín sám o sobě není temnotou nebo zlem, jak by se mohl někdo snad domnívat. Stín je zkrátka místo, kam nedopadá přímé světlo, ale obvykle tam jakési ponuré světlo je. V této temné difuzi není možné rozeznat tvary ani obsahy, dokud do tohoto místa nevtrčíme. Zdá se, že jsme vedeni do liminálního prostoru, odkud už nevede cesta zpět, ale jediné cesta skrze. **Liturgicky řečeno, můžeme vstoupit (často vstoupíme částečně i proti své vůli) jediné skrze Něho a s Ním a v Něm.** Práci se stínem (opus magnum) lze považovat za nezbytnou pro naši transformaci z jedné etapy života do té druhé.

Richard Rohr k tomu poznamenává:

“Stíny jsou dobrými a nezbytnými učiteli. Není třeba se jim vyhýbat, popírat je, utíkat před nimi, nebo je vysvětlovat. Nemají se ani příliš rychle odpouštět. Nejprve musíme jako prorok Ezechiel sníst svitek, který je v našem břicho “nářekem, kvílením a sténáním”, a teprve nakonec je sladký jako med.” (Ezechiel 2,9-3,3).

Biblicky vzato existuje stínová země, kam nás nejspíš nepřivede naše dokonalost a připravenost, ale spíše neohrabanost, egoismus a hříšnost:

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. (Žalm 23).

K tomu, abychom vstoupili, nepotřebujeme zdaleka mnoho znalostí a dokonalosti, ale spíše radikální upřímnost, odevzdání se, odpuštění, nápravu a omluvu, sobě samým i druhým lidem, a především onu radost, kterou jsem již zmiňoval, radost vycházející z důvěry v samotného Krista. Tak rozumím i Ježíšovu nabádání, abychom zemřeli dřív, než zemřeme (Jan 12, 24). Pokud tak neučiníme, neodvážíme-li se tohoto sestupu do Hádu, pak se obávám, že nám zbude jen první polovina života a budeme dál upevňovat své falešné já, pro které nic jako osvobození a celistvost nepřipadá v úvahu. V těchto situacích skutečně potřebujeme oporu v podobě přátel, terapeutů, duchovních a opakují se, samotného Krista.

Richard Rohr dále píše:

“Víme, že se nacházíme v liminálním prostoru, mezi a mezi, na prahu – a musíme zde zůstat, dokud se nenaučíme něco podstatného. Stále to není žádná legrace – plná pochybností a “démonů” všeho druhu – ale je to temná Boží noc. V takovém liminálním prostoru se odehrává veškerá proměna.”

Dovolte mi, abych zakončil dnešní dopis modlit-

bou a ustal ve “vysvětlování”, lepší bude zkušenost a zakoušení

Tentokrát zakončím básní a modlitbou zároveň z pera irského básníka Pádraiga Ó Tuama:

Bůh temnoty

Musíš být bohem temnoty

protože pokud nejsi, ke komu jinému se můžeme obrátit?

Obrát' se k nám nyní.

Obrát' se k nám.

Obrát' k nám svou tvář.

Protože tady je tma.

A my jsme v nouzi. Jsme lidé v nouzi.

Sotva si vzpomínáme na svou vlastní pravdu,

a pokud ji vy máte,

zapomněli jste ji,

pak jsme bez naděje na mapu.

Obrát' te se k nám nyní.

Obrát' te se na nás.

Obrát' te k nám svou tvář.

Protože ses k nám obrátil v těle vtělení.

Obrátil ses k nám.

Amen.

Milostivé léto přeje vám všem v úctě a lásce váš

bratr Filip.

Poutní mše ke sv. Zdislavě v Radhošti

Neděle 4. června 2023 byla pro Královéhradeckou komendu sv. Zdislavy dnem dvou setkání při mších.

Dopoledne jsme se již tradičně setkali u příležitosti svátku sv. Zdislavy v Radhošti u Vysokého Mýta v řádovém kostele sv. Jiří, abychom uctili tuto svěťtici, patronku naší komendy u jejího ostatku, který pro kostel získal předchozí velitel komendy Paed-Dr. Augustin Andrie Saylor. Mši celebrouval správce farnosti P. Mgr. Jaroslav Jirásek a jako doprovod jsme přizvali chrámový sbor z kostela Božského Srdce Páně z Hradce Králové. Po mši jsme čas společného oběda strávili v restauraci pensionu Jangelec ve Vysokém Mýtu.

V podvečer jsme se potom setkali v Rychnově nad Kněžnou v nedávno restaurovaném zámeckém kostele Nejsvětější Trojice, jenž byl tři týdny před tím posvěcen J. E. kardinálem Dominikem Dukou, kde jsme se zúčastnili mše na oslavu patrocina tohoto kostela, kterou celebrouval královéhradecký biskup J. E. Mons. Jan Vokál, který je zároveň kaplanem Velkobailiviku. Při této příležitosti jsme otce biskupa pozdravili a pozvali na náš tradiční řádový den v závěru roku.

V bratrství jsme společně prožili hezkou neděli s Pánem a s vírou v naplnění biblického: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny...“ Matouš 11:28 *Karel Kouřil*

Den dětí

V pondělí dne 5. června 2023 se ke Dni dětí rozhodla Plzeňská komenda bl. Gerarda podpořit děti ze slabších sociálních rodin, a to taškou plnou věcí pro předškolní a školní vzdělávání. Vybrali jsme si 22. mateřskou školu, kde pracují a mám přehled o rodinách s dětmi, které takovou pomoc rády uvítají. Každá taška byla vybavená pastelkami, fixami, nůžkami, papíry na malování, omalovánkami, knihami, pouzdrem, tužkami, oře-

závátkem, vodovkami, gumou, pravítkem, záložkami, propiskami, dětskými časopisy a látkovým batohem. Na tuto sbírku přispěli všichni členové naší komendy a také host spolubratr Petr Jílek. Rodiče byli touto pomocí velice milé překvapení a děti s velkým nadšením zkoumaly obsah tašky. Věříme, že i tak nepatrná pomoc v dnešní době rodinám pomůže.

Maria Stehlíková

Syrské děti dusí násilné protesty.

Sýrie je na tom tak špatně, jako dnes ještě nebyla.

Celý svět diskutuje nad válkou na Ukrajině a odsuzuje agresi Ruska, což je samozřejmě neblahé, neboť lidé na Ukrajině strádají a to jak energeticky, finančně, tak i psychicky. Bohužel nejen na Ukrajině se mají lidé špatně. **Jedna z velice špatných zpráv přichází také ze Sýrie**, kde lidé trpí. Násilné protesty, jež se nyní Sýrií valí a při nichž lidé zapalují vládní budovy i v provinciích, kde tomu tak donedávna nebylo. Flustrovaní Sýřani dál protestují z důvodu jejich špatné ekonomické situace. Navíc se k tomuto přidala přírodní katastrofa, zemětřesení, jež připravilo tisíce lidí v Sýrii o domov. Tato země zažila v poslední dekádě mnoho hrůz, jež mají přímý dopad i na Syrské děti. Teror samozvaného Islámského státu, bombardování, emigraci, vysídlování, únosy, korupci, špatné hospodaření, sankce EU i USA, ale i nedostatek zahraniční humanitární či stabilizační pomoci a k tomu nově i zemětřesení. Tyto aspekty uvrhly Syrský lid do izolace, chaosu a nestability. **V zemi je prakticky vše nedostupné, není na chleba, je zde nedostatek pohonných hmot, hygienických prostředků,**

léky jsou v podstatě nedostupné, zdravotnictví je na pokraji funkčnosti, elektřina funguje omezeně, atd.

Režim reagoval na ekonomickou krizi rozsáhlými škrtky, jež dopadají na běžné obyvatele drtivým dopadem. Tyto ekonomické škrtky se promítají zejména do oblasti potravin, kdy byly zvýšeny ceny mouky a přenice a dalších důležitých komodit. Stát také šetří na energiích, kdy zavírá některé státní školy, úřady apod., šetří také na mzdách úředníků, což sebou nese další prohlubování nestability v oblasti kupní síly obyvatel. Zahraniční humanitární a bezpečnostní pomoc je nově směřována na Ukrajinu a na Sýrii se pomalu zapomíná. Také sousední státy, jako je Irák

či Turecko, se otočily k Sýrii zády. Irák přestal podporovat zvýhodněné ceny paliv, paliva v podstatě v Sýrii jsou nově nedostupná. Turecko zase postupuje vojensky na severu Sýrie proti Kurdům a při tomto postupu likviduje ropnou infrastrukturu.

V České republice vznikla v roce 2019 nezisková organizace, která se zaměřuje na podporu křesťanských dětí v Sýrii, jež jsou v sirotčincích. Tyto sirotčince jsou často přidruženy pod křesťanské kláštery. V současnosti je projekt ADOPECE SÝRIE www.adopcesyrie.cz

z v běhu třetím rokem a každý rok předává dětem do sirotčinců nemalé zdroje na jejich obživu, léky, hygienu a vzdělání. Od spuštění projektu je v současnosti vedeno čtyřicet adoptivních rodičů, kteří na dálku podporují své „adoptivní děti“.

Projekt adopce Sýrie je realizován neziskovou organizací Společenství pomocníků řádu sv. Lazara, jež je personálně a organizačně spojena s Vojenským a špitálním řádem Sv. Lazara Jeruzalémského.

Všem adoptivním rodičům i dárcům bez vazby na konkrétní děti moc děkujeme a přejeme mnoho úspěchů, pohody a lásky.

Zelený kříž pomáhá.

Richard Andrie Sylor

Jarní sbírka potravin 2023

Sbírka potravin je jednou z největších charitativních akcí v České republice a jsou do ní po celé zemi zapojeny tisíce lidí z řad dobrovolníků, zaměstnanců prodejen a neziskových organizací. Darované zboží se převezde do skladů potravinových bank, odkud se následně bude distribuovat přes jednotlivé charitativní organizace všem potřebným. Cesta pomoci je tak krátká a na místo určení se do-

stanou dary ve chvíli, kdy budou potřeba. Sběrka potravin se od roku 2019 koná dvakrát ročně. Je celorepublikově organizována Českou federací potravinových bank ve spolupráci se Svazem obchodu a cestovního ruchu ČR a s klíčovými obchodními řetězci působícími na českém trhu, Asociací společenské odpovědnosti a partnery z neziskového sektoru. Kvůli složitě

situaci způsobené inflací a zdražováním výrazně narostl počet lidí, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. V sobotu dne 22. dubna 2023 proběhla jarní část Sběrky potravin, které se samozřejmě individuálně zúčastnili i členové Plzeňské komendy. Každý z našich členů si toto datum zaznamenal

———— pokračování na straně 8

ICT gramotnost pro nemocné a seniory - nutnost současnosti

Proběhlé dva pandemické roky nám ukázaly, jak důležité jsou nástroje elektronické komunikace, a to zejména pro staré, nemocné a všechny, kdo si sami již pomoci nemohou. A protože jsme participovali na jednom zajímavém projektu, který právě k tomuto směřuje a právě končí, dovolím si pár slov. Stárnoucí populace se setkává s novými výzvami a příležitostmi v důsledku neustále se rozvíjející digitální éry. Většina mladších generací si snadno osvojila dovednosti potřebné k plnohodnotnému využívání moderních technologií, zatímco mnoho starších jedinců zůstává pozadu. V reakci na tuto potřebu jsme podávali projekt ICT4ELDERS (veškeré výstupy i kurzy dostupné zdarma po dobu 5 let jsou zde: <https://www.ict4elders.eu/>, samozřejmě je česká jazyková mutace), který přináší novou naději a možnosti pro seniory, kteří se chtějí naučit a přizpůsobit se digitálnímu světu.

ICT4ELDERS je inovativní platforma zaměřená na vzdělávání seniorů v oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT). Jejím cílem je pomoci starší generaci získat důležité digitální dovednosti,

které jim umožní plně využívat moderní technologie a internetové služby. Tato platforma nabízí širokou škálu kurzů a materiálů, přizpůsobených potřebám a schopnostem seniorů.

Jedním z hlavních faktorů, který dělá ICT4ELDERS úspěšným, je jeho uživatelsky přívětivé rozhraní. Vývojáři se zaměřili na to, aby byla platforma snadno použitelná pro seniory bez ohledu na jejich předchozí zkušenosti s technologiemi. Jednoduché navigační prvky, srozumitelný jazyk a přehledné vizuální prvky usnadňují uživateli přístup k obsahu a snižují pocit frustrace. Seniori si mohou vybrat kurzy podle svých zájmů a tempa učení, což umožňuje individuální přístup ke vzdělávání.

Je zajímavé, že ICT4ELDERS nejenom umožňuje seniorům učit se od odborníků v dané oblasti, ale také jim umožňuje přispívat svými znalostmi. Mnoho seniorů má bohaté životní zkušenosti a odborné znalosti, které mohou předat mladším generacím. Tato platforma dává seniorům prostor pro sdílení jejich expertních znalostí a zároveň je motivuje k dalšímu učení a rozvoji. Díky této platformě se seniori

stávají aktivními účastníky moderní společnosti a mají možnost využívat všechny přínosy, které digitální technologie nabízejí.

Celkově lze říci, že projekt ICT4ELDERS je iniciativou, která je přínosná nejen pro seniory, ale také pro celou společnost. Pomáhá seniorům získat digitální dovednosti, které jim umožňují využívat moderní technologie a internetové služby. Díky uživatelsky přívětivé platformě a širokému spektru kurzů mohou seniori využít ICT4ELDERS k učení se nejen základních dovedností, ale i pokročilých technologií. Tímto způsobem mohou rozšířit své možnosti v každodenním životě, ať už se jedná o komunikaci se svými blízkými, získávání informací, zábavu, nebo vyřizování praktických záležitostí.

ICT4ELDERS také přináší sociální aspekt, který je pro seniory velmi důležitý. Spojování se s dalšími uživateli a vytváření virtuálních komunit umožňuje starším jedincům sdílet své zkušenosti, poznatky a radosti z učení. Tato interakce posiluje jejich sebevědomí a dává jim možnost rozvíjet nová přátelství a vztahy.

Vojtěch Měříčka

Ordinace plzeňského biskupa CČSH Lukáše Bujny

V první den letošních prázdnin, v sobotu 1. července 2023, se konala slavnostní ordinace Mgr. Lukáše Bujny do úřadu sedmého biskupa Plzeňské diecéze Církve československé husitské (CČSH). Biskupskou ordinaci vykonal patriarcha CČSH ThDr. Tomáš Butta, spolu s biskupy olomouckým a královhradeckým a zástupci kněžstva i laiků Plzeňské diecéze. Biskupský řetěz ordinovanému předal emeritní biskup Mgr. Michael Moc, který zastoupil indisponovaného odstoupivšího předchůdce ordinovaného, našeho řádového spolubratra ThDr. Filipa Štojdla, SChLJ, (pamatujeme na něj ve svých modlitbách). Jsme rádi, že v Plzeňské diecézi CČSH oslovuje poslání našeho řádu mnohé duchovní i řádové členy této církve a že i jejího nového biskupa vítáme v řadách postulantů našeho velkobailiviku. CČSH patří spolu s Apoštolskou církví, Jednotou bratrskou, Slezskou církví evangelickou a. v. k těm reformačním církvím, které zachovávají ve své struktuře biskupskou službu, typickou spíše pro církev Římsko- a Řecko katolickou, Pravoslavnou a Starokatolickou. Pojetí biskupské služby v Československé církvi husitské je poměrně specifické. Dle svého věroučného dokumentu Zákklady víry z roku 1971 je sice svěcení kněžstva považováno za svátost, což není v církvích hlásících se k reformaci obvyklé, ale ve značně originálním pojetí, v němž „... Boží církev na modlitbách přenáší služby své-

zasedáním diecézního shromáždění zvolený do čela duchovní správy v diecézi, v níž má konat službu kněžskou, učitelskou a pastýřskou. Předpokladem volitelnosti je alespoň deset po sobě jdoucích let duchovenské služby v církvi, která následovala po jeho kněžském svěcení. K této službě je vyslán ordinací a instalací. Funkční období trvá 7 let a biskup může být do své funkce volen i opakovaně, ale v roce volby nesmí přesáhnout věk 65 let. Při opakované volbě téhož biskupa se již nekoná ordinace, je jen znovu instalován na nové funkční období. Před uplynutím funkčního období může být odvolán třípětinovou většinou přítomných členů diecézního shromáždění k tomuto účelu zvláště svolaného.“ Biskupskou ordinaci přijímá i nejvyšší představitel - patriarcha CČSH, pokud je na tuto pozici zvolen kněz, který není biskup. Do služby biskupa i patriarchy jsou v CČSH od padesátých let 20. stol. volitelné rovněž ženy, olomoucká biskupka Mgr. Jana Šilerová byla v roce 1999 první duchovní, která dosáhla biskupské hodnosti ve střední Evropě.

Funkční a časově omezené pojetí biskupské služby způsobilo, že v poměrně krátké historii CČSH se v biskupských úřadech složitě se vyvíjející diecézní struktury vystřídal řada duchovních. Mezi biskupy CČSH najdeme strhující vůdce mladé církve, jako např. prvního patriarchu Dr. Karla Farského, Ferdinanda Stibora a svým způsobem i zakladatele československého pravoslavní Matěje Pavlíka – mučedníka Gorazda, který byl biskupem vysvěceným zprvu pro službu v Československé církvi; československými biskupy byli i vynikající učenci (prof. František Kovář, prof. František M. Hník), řada charismatických duchovních i neokázalých prostých pastýřů, ale ojedinele i problematické a rozporuplné osobnosti, nebo nepokrytí kolaboranti s komunistickým režimem (Leo Marceluch); některé z biskupů CČSH můžeme zařadit i do více z uvedených kategorií (čtvrtý patriarcha Dr. Miroslav Novák). Mladému biskupu a našemu spolubratrovi Lukášovi Bujnovi přejeme, aby Pánu sloužil jen podle pozitivních vzorů mezi svými předchůdci v biskupské službě a aby jeho funkční období tvořilo světlou kapitolu v dějinách stále ještě mladé církve. Ať mu Pán žehná při práci na své vinici!

Filip Dostál

ho kněžství na osoby způsobivé a osvědčené, a ... Duch svatý přistupuje ke svěcení, aby dokonil jeho vnitřní povolání ke kněžskému poslání.“ Tomuto věroučnému stanovisku odpovídá i účast laiků na samotném aktu svěcení vkládáním rukou a absence historické, resp. institucionální apoštolské posloupnosti, na které trvají církve katolické, anglikánská a ortodoxní a dokonce i skandinávské evangelické církve (i když věroučný názor a praxe v této věci prošli během stoleté historie CČSH poměrně zajímavým vývojem).

CČSH po vzoru katolické církve uchovala trojí stupeň služby (jáhenský, kněžský a biskupský), biskupskou službu chápe však spíše v jejím organizačně-správním aspektu, což vyjadřuje užíváním pojmu „ordinace“, zatímco u kněžského stupně upřednostňuje pojem „svěcení“. Podle Řádu duchovenské služby CČSH je biskup „... kněz zvláštním

„Zednáři, Masaryk, katolíci“ - kniha, která stojí za přečtení

Bojíte se svobodných zednářů? Četli jste někde, že jsou to nepřátelé církve a uctívají Satana? Domníváte se, že zednáři jsou ti v pozadí, kdo řídí běh dějin? Ponechme tyto myšlenky autorům konspiračních teorií a bulvárnímu tisku. I když i na ně najdete v prezentované monografii odpověď. Ale dočtete se tam i mnohem zajímavější fakta. Například o vztahu T. G. Masaryka k zednářství a naopak. A mnoho dalších zajímavostí.

Monografie je výsledkem mnohaleté badatelské práce, jejíž hlavní autor – renomovaný teolog, prof. Ctirad Václav Pospíšil – přiznává, že sám musel projít dlouhou trnitou cestou od strachu ze zednářů k odhalení skutečného stavu věcí, tedy k určitému druhu osvobození. Spolu s kolegy Veronikou Řehákovou a Janem Sušerem nyní chtějí stejnou cestou provést i čtenáře. Jedná se o první takový počín v dějinách české katolické teologie a historiografie od obrození po současnost.

V kontextu názorového rozrůznění české společnosti je pravděpodobné, že kniha vyvolá široké spektrum kontrastních reakcí, ale pokud k ní čtenář přistoupí bez předsudků, zůstane pouze na něm, jaký si z předložených faktů vytvoří úsudek. Kniha má šanci zaujmout nejen ty, kdo se chtějí

něco dozvědět o českém i světovém zednářství, ale i zájemce o studium historie a širší veřejnost.

O autorech:

Ctirad Václav Pospíšil (* 1958), kněz Arcidiecéze pražské, člen Mezinárodní papežské mariánské akademie, přednáší systematickou teologii na TF JU v Českých Budějovicích, na KTF UK a HTF UK v Praze. Specializuje se na metodu v systematické teologii, trojiční teologii, christologii a soteriologii, teologii stvoření a mariologii. Kromě toho se snaží proměňovat pohled nejen katolíků na Jana Husa a husitství, na postavu T. G. Masaryka a nyní také na problematiku svobodných zednářů. Z jeho publikací připomínáme například: Masaryk iritující a fascinující, Praha: Karolinum, 2018; Průkopníci a jejich odpůrci. Světová katolická teologie 1871–1910 a evoluční vznik-stvoření člověka, Praha: Karolinum, 2018; I řekl Bůh. Trinitární teologie stvoření, Praha: Karolinum, 2019; Úvod do husovských dilemat: historie a teologie, Praha: Karolinum, 2020.

Veronika Řeháková (* 1977), příslušnice řeholní kongregace Sester dítěte Ježíše, vystudovala historii a religionistiku na FF MU v Brně, teologii na CMTF UP v Olomouci a velký doktorát z teologie získala na KTF UK v Praze. Přednáší na Biskupském gymnáziu v Brně a TF JU v Českých Budějovicích. Specializuje se na systematickou teologii, spiritualitu, specificky na oblast duchovního doprovázení. Z jejích publikací připomínáme:

Buditel, historik, apologeta Matěj Procházka (1811–1889), Brno: CDK, 2021.

Jan Sušer (* 1984), religionista, člen Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku, vystudoval religionistiku a husitskou teologii na HTF UK, nyní je tamtéž studentem doktorského programu. Je členem redakční rady populárně-vědeckého časopisu Dingir. Specializuje se na současnou religiozitu a hnutí s kořeny v západních esoterických tradicích.

Vladimír Němec (s použitím webové recenze)

Letní tábor pro děti z dětských domovů

Letos je to již dvacet let, co spolupracujeme se svatováclavským řádem. Zejména se jedná o tradiční podporu jejich letních táborů pro děti z dětských domovů. Ten letošní je již asi pětadvacátý.

Spolupráce začala v roce 2003 s členem svatováclavského řádu P.T. Rohanem. V tom roce nám na jihu Čech

připravoval neprodaný socond-hand, který jsme většími dodávkami vozili do Prahy a z meziskladu pak do zahraničí. Dodávku i s řidičem nám půjčovali dominikáni.

Využili jsme pozvání na tzv. „den otevřených dveří“ a mohli jsme shlédnout kulturní vystoupení dětí a rozdávání cen za jejich nejen sportovní

výkony. Tábor se opět konal ve Sloupu v Čechách a nově pro vystoupení využili místní „lesní divadlo“. Vyba-

venost tam každým rokem zlepšují a nyní již mají připravené základy pro další chatky.

Petr Jílek

Kofeinový doping pro zdravotníky

V rámci spolupráce, která se nám dostává od pražské pražírny kávy Candycane coffee, jsme v uplynulých dnech rozeslali skoro 30 kg kávy. Ta puto-

vala do Hospice sv. Lazara v Plzni a na paliativní oddělení Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze.

Jana Měřičková

Francouzské hole pro Ukrajinu

Na Ukrajině žijí nejen naši bývalí spoluobčané v Podkarpatí, ale i dřívější v Haliči. Ale podstatné je, že obyvatelstvo celé země trpí více či méně trvajícím ruskou agresí. A každá podpora je samozřejmě vítána.

V tomto případě je to přesun něco přes 280 párů francouzských holí na Ukrajinu, který se pokouším organizovat. Zatím na ně sedal prach ve skladu boromejek v pražských Řepích, ale po mých třech odvozech jsou nyní připravené v příslušných meziskladech a ještě s další pomocí čekají na společný odvoz na Ukrajinu. Odesílatel předmětů pro Ukrajinu zatím další nechce. Pokud někdo zajistí dopra-

vu na Ukrajinu, může odvoz pokračovat. Z obrázku skladu boromejek v pražských Řepích je patrné, že francouzských holí mají ještě asi 200 párů a boromejky budou rády, pokud se někde využijí. Boromejkám patří nejen nemocnice pod Petřínem, ale také rozsáhlý areál v Řepích. Pod jejich vedením tam pracují civilní zaměstnanci a také vězenně ze sousední věznice. V klášteře v 19. století působil jako zahradník slavný loupežník Václav Babinský, jehož hrob je na místním hřbitově. Kromě toho tam organizují příjem a výdej humanitární pomoci. Mimo uvedené zdravotní pomůcky mají velmi rozsáhlý sklad nábytku.

Petr Jílek

Pokračuje obnova pražského Mariánského sloupu

Nikoliv stát, ale občané obnovují pražský Mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Podstatná část sice již stojí, ale podmínkou památkářů bylo kompletní obnovení. Zbývá tak dokončit čtyři sousoší, která se nyní již sekají do kamene. Pracují na tom čtyři sochaři (pro zjednodušení bez titulů) Váňa, Kačer, Siegel a Adamec. Nejhůře na tom bylo sousoší, které v 18. století zničili Průšáci při dělostřeleckém ostřelování Prahy. Následná replika se moc nepovedla, a tak

bylo postupně vytvořeno několik hliněných modelů, než se pak odborníci s památkáři shodli a pan Adamec s tím

stále má spoustu práce. V pražském lapidáriu se ze zbytků provedly sádrové formy a pak sádrové odlitky. Ty,

včetně starých obrázků apod., sloužily k vyhotovení nových sádrových modelů, které se upravovaly na základě četných konzultací s odborníky. Tyto sádrové vzory v konečném provedení nyní slouží ke zhotovení originálů.

Na přiložené fotografii z kontrolního dne 1. srpna můžeme vidět tento sádrový model s podstatně rozpracovaným kamenným sousoším. Nyní se ještě doladují různé atributy. V tomto případě je to klíč, pouta a blány (křídla) ďábla. *Petr Jílek*

Oficiální zpráva o vzpomínkové akci na Chlumu

V sobotu 1. července se na Chlumu konala rozsáhlá vzpomínková akce u příležitosti 157. výročí bitvy u Hradce Králové, které se zúčastnilo několik tisíc návštěvníků. V 11 hodin byl zahájen pietní akt u pomníku Baterie mrtvých připomínající oběti bitvy u Hradce Králové, kterého se mimo jiné zúčastnili ministr pro evropské záležitosti M. Dvořák, poslanec Evropského parlamentu T. Zdechovský, senátor J. Holásek, náměstek hejtmána Královéhradeckého kraje P. Bulíček, náměstkyně primátorky města Hradce Králové I. Dvořáková, vedoucí Muzea války 1866 na Chlumu J. Hrubec, zástupce krajského vojenského ředitelství kapitán J. Boušek, farář římskokatolické farnosti Nechanice M. Benko, starosta obce Věstary M. Derner, starostka obce Máslojedy B. Karešová a místostarosta P. Sailer, starostka obce Hoříněves a předsedkyně Mikroregionu obcí památkové zóny 1866 J. Kuthanová, herec V. Vydra, ředitel projektu vzpomínkových akcí Königgrätz 1866 R. Balcárek, zemský komtur Bavorského vojenského řádu

I. Dubec, hradecký komtur Ferdinandus Orden 1561 P. Kábrt, zástupce Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského Z. Bohdanecký, zástupce Křížovníků s červeným srdcem P. Enc, zástupce Řádu německých rytířů T. Both, adjutant štábu pruských vojsk J. M. Bohdanecký a předseda Komitétu 1866 M. Suchý. Po projevech starosty M. Denera, ministra M. Dvořáka, náměstkyně P. Bulíčkové, náměstkyně I. Dvořákové, europoslance T. Zdechovského, senátora J. Holásky a předsedy Komitétu 1866 M. Suchého pronesl farář M. Benko krátkou modlitbu za vojáky padlé na královéhradeckém bojišti.

Následovalo pokládání velkého množství věnců a kytic k pomníku Baterie mrtvých, čestné salvy (6. prapor polních myslivců O. Krále, Gardový fyzilírský pluk R. Dufka, baterie J. Vilím – J. a M. Musílek), státní hymny České republiky a rakouská a pruská hymna, které zahrála kapela 6. praporu polních myslivců z Náchoda. Čestnou stráž u pomníku, které velel J. Slouka, tvořili J. Náhlovský,

J. Třešňák, M. Čuboň a V. Hájek. Zcela mimořádně bylo na konec pietního aktu zařazeno poděkování J. Náhlovskému v uniformě 9. setniny 2. magdeburského pěšího pluku č. 27, který již 27 let slouží v čestné stráž u Baterie mrtvých. V letošním roce byla čestná stráž u pomníku doplněna o 5 vlajkonosičů pruských a 5 rakouských, jejichž přítomnost podtrhla slavnostní charakter pietního aktu. V závěru veškeré vojsko shromážděné u pomníku za zvuků řízného pochodu defilovalo před tribunou a před odchodem do tábora zdravilo čestné hosty.

V odpoledních hodinách byla uspořádána rozsáhlá komentovaná bitevní ukázka na motivy skutečných událostí na královéhradeckém bojišti s tématem „Královéhradecká osmnáctka v bitvě na Chlumu 1866.“ Akce se zúčastnilo cca 400 účastníků z 50 spolků vojenské historie z ČR, Polska, Slovenska, Itálie, Německa, Rakouska a Anglie.

Mgr. Jiří Synek, místopředseda Komitétu pro udržování památek z války roku 1866, z. s.

pokračování ze strany 5

do svého kalendáře a navštívil obchod poblíž svého bydliště, ve kterém se konala sbírka tuto sobotu v době od 8 do 18 hodin. Možné bylo koupit základní potraviny, především trvanlivé, jako například mléko, olej, mouku, rýži, těstoviny nebo také masové konzervy nebo přímo dětské výživy jako jsou kaše, přesnídávky či suchary. Dále byl také ze strany potravinové banky požadavek na předměty osobní hygieny pro děti i pro dospělé, úklidové a dezinfekční prostředky, prací prostředky.

Členové naší komendy opět pomohli potřebným spoluobčanům tak, jak je hlavní náplní našeho Řádu.

Kamil Kuna

Český Velkopřevor PhDr. Ludvík hrabě Belcredi GCLJ-J

a

Český Velkobailiv Ing. Ondřej M. Farka KCLJ

v zastoupení velmistra

Dona Francisca de Borbón von Hardenberg

a duchovního protektora řeckokatolického melchitského patriarchy Josepha Absi

svolávají české lazariány na slavnostní investituru nových členů, dam a rytířů české a slovenské jurisdikce našeho Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, která se koná v sobotu 16. září 2023 v Katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově

RSVP: Prosíme o laskavé potvrzení Vaší účasti do 20. srpna 2023 na e-mail lazarus.cz@seznam.cz